TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratchef.

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Kahden ja puolen Internationalen tulevaisuus

Kahden ja puolen Internationale on järjestö, jolta puuttuu poliittisten aatteiden itsenäistä kokoomusta. Se on järjestö, jolla ei lähimmainkaan ole aikomusta toteuttaa käytännöllisessä elämässä niitä aatteita, jotka se on lainannut Kolmannelta Internationalelta ja jotka se on tehnyt mauttomiksi. Yleensä puhuen se ei ole proletariaatin kansainvälinen järjestö, mutta se koettaa tietoisesti olla kansallisten sosialististen keskuspuolueitten kansainvälinen löyhä liitto. Kuinka vähän se luottaa omaan taistelukykyynsä ja elinvoimaisuuteensa, todistaa parhaiten sen suonenvetoinen tarrautuminen ammattiliittojen amsterdamilaiseen Internationaleen. Siitä huolimatta olisi väärin edellyttää, ettei 2½ Internationale ole elinkykyinen. Siinä tapauksessa ettei vallankumousliike Länsi-Europan maissa pian ala nopeammin kehittyä, jos työväenjoukkojen vallankumouksellistumisprosessi käy hitaaksi, silloin 2½ Internationale voi pidättää niitä vallankumouksellisia joukkoja, jotka vielä seisovat tienhaarassa, liittymättä Kolmanteen Internationaleen. 2½ Internationale tulee niiden kodittomien tyyssijaksi, jotka eivät vielä voi päättää, mille puolelle menisivät. Sen olemassaolo tulee tietysti olemaan harhanäkyä. Ollen toimintakyvytön, kyvytön tulemaan mailman proletariaatin vallankumouksellisen etujoukon eläväksi hengeksi, on se ainoastaan proletariaatin jälkijoukon harhanäkyä siihen asti, kunnes tämä jälkijoukko tapahtumain pakosta tulee viedyksi mailman vallankumouksen rintamalle. Kuinka suuret ovat vielä noiden epäröivien joukot, sen osottivat äskeisten päivien tapahtumat Italian sosialistisessa puolueessa. Viimemainittu oli yksi Kolmannen Internationalen suurimmista puolueista. Sitä kannattavat kymmenet tuhannet työmiehet osottivat urhouttaan Italian vallankumouksen etujoukkojen kahakoissa. Tosin osottivat he myötätuntoaan Neuvosto-Venäjää kohtaan, kun jälkimäistä uhkasi kaikkein suurin vaara. He ilmottivat kannattavansa proletariaatin diktatuuria. He omaksuivat työväenneuvostojen aatteen ja koettavat myöskin vallankumouksellista tietä panna toimeen tuotannon kontrollin teollisuusneuvostojen kautta. Mutta siitä huolimatta sitovat kiinteät siteet heitä reformistiseen entisyyteen, — siteen, joita he itse eivät selvästi näe, vaikka ne uhkaavat kuristaa Italian vallankumouksen. Sentähden, että reformistit jakaantuivat jo ennen sotaa ja sentähden että osa heistä, joka avoimesti saarnaa imperialismia, erosi puolueesta, Italian proletariaatin enemmistö ei näe vaaraa siinä, että puoluejohdon kokoonpanoa tahraavat demokratian pasifistiset ainekset, jotka ovat yhteiskunnallisen vallankumouksen ja proletariaatin diktatuurin vihollisia. Ja tämä proletaarinen joukko, kun sen tuli valita joko reformistiset johtajat tai Kolmas Internationale, — valitsi reformistiset johtajat!

Se tosiasia, että Serratia kannattavat työmiehet ovat varmasti vakuutettuja siitä, että he kaikesta huolimatta ovat olleet uskollisia Kolmannelle Internationalelle, on todistuksena työväenliikettä keskustalaisten taholta uhkaavan vaaran olemassaolosta.

Keskustalaisen ajatuksen myrkky on syvälle syöpynyt työväenluokan ruumiiseen. Vain mailman vallankumouksen jatkuva kehittyminen voi ajaa sen ulos. Ei teoreettisten tutkimusten tie, ei propagandan tie johda voittoon sitä. Tuosta myrkystä voidaan päästä vain taistelun kautta, joka tuo joukkoihin lujuuden ja sen vakaumuksen, että kaikenlainen, horjuminen ratkaisevalla hetkellä — merkitsee häviötä.

Käsitys, että keskustahenki on voitettava vasta mailman vallankumouksen olosuhteissa ja sen kautta, ei suinkaan merkitse sitä, että Kolmas Internationale voi antaa tilaa tälle hengelle riveissään, jotta sen sitten vallankumous voittaisi. On itsestään selvää, että ne elimet, joihin huomaamatta on ehtinyt tunkeutua keskustalainen myrkky, on poistettava, etteivät ne saastuttaisi koko ruumista.

Kolmannen Internationalen päämääriin pyrkiminen ei lainkaan vielä merkitse omien toivomustensa asettamista työväenjoukkoja vastaan. Se merkitsee: Työväenluokan huomisen päivän ajattelemista tämän päivän perusteella, olla kadottamatta näkyvistään päämäärää, joka näkyy tien mutkan takaa, se merkitsee sitä, että taistelun ja usein vasta kehittyvän taistelun seurauksia peljäten perääntyvän, horjuvan joukon liikkumisprosessissa muodostetaan lujasti yhteenjuotettu etujoukko ja sen avulla alituisesti innostetaan joukkoja eteenpäin johtaen ne voittoon.

Mainitusta riippuvaisuudesta ei johdu ainoastaan välttämättömyys olla yhteydessä vielä horjuvan työväenjoukon kanssa, vaan myöskin velvollisuus — käydä mitä armottominta taistelua kaikkia sen harhaluuloja vastaan, kaikkia sen horjumisia vastaan ja ennenkaikkea keskustan käsiteoppia vastaan, sen johtajia ja järjestäjiä vastaan. Kommunistisen Internationalen ja 2½ Internationalen välisen suhteen tulee siis ennen kaikkea olla sotatila.

Mitä armottomampi, mitä järjestelmällisempi on taistelu valhetta ja petosta vastaan, sitä tiiviimmin suljemme rivimme ja sitä suurempi on vaikutuksemme 2½ Internationalen kannalla oleviin joukkoihin. Mutta niiden johtajia vastaan me tulemme taistelemaan aina ja kaikkialla, missä ja milloin he vain johtavat harhaan työväenjoukkoja, tai silloin ja siellä, milloin ja missä laiminlyövät velvollisuutensa.

Saksan oikeistoriippumattomain historia osottaa, kuinka he Hallessa tapahtuneen hajaannuksen jälkeen, kun he olivat menettäneet vallankumouksellisista työläisaineksista kokoonpannun kuorman, nopeasti kallistuivat oikeaan. Ottamalla pois naamarin kasvoiltaan he jouduttavat Kolmannen Internationalen voittoa. 2½ Internationale on — vallankumousprosessin tuote, prosessin, joka käy koko mailmassa, mutta se ei ole sellainen tuote, jossa ilmenee mailman vallankumouksen luova henki, — se on historian vaahtoa, tuotetta, joka erottautuu mailman vallankumouksen kiehumisessa. Sen tähden mailman vallankumouksen virta pyyhkäiseekin pois 2½ Internationalen, kun se vaan tulee nopeampaan liikkeeseen. Siihen asti meidän on taisteltava sitä vastaan, kuten sellaista piintynyttä perimätietoa vastaan, joka hidastuttaa sen hetken tuloa, jolloin proletariaati kavahtaa ylös ja ryntää vallankumoustaisteluun.

OSAKEHUIJAUS KUKOISTAA

Kapitalistisen tuotannon rappeutumisen rinnalla kehittyy yhteiskunnassa kaikenlaisia sairaloisuuden oireita. Rikollisuus ja hillitön keinottelu lisääntyvät tavattomassa määrässä. Yksi rappeutumisen ilmiöitä on myös rikollinen osakekeinottelu, jota varsinkin Yhdysvalloissa tällä haavaa harjotetaan entistä innokkaammin. Erään Yhdysvaltain hallituksen raportin mukaan petkutettiin Yhdysvaltain asukkailta viime vuonna $750,000,000 arvottomiin osakkeihin tehdyissä sijotuksissa.

Kuten sanottu, ovat osakesudet ahkerasti liikkeellä. Ne turvautuvat mitä ovelimpiin keinoihin rahojen puijaamiseksi herkkäuskoisilta, jotka ankaralla ja monivuotisella työllään ovat voineet pienemmän määrän rahaa säästää. Uhrit ovat enimmäkseen liikemailman metkuista ja konsteista tietämättömiä työläisiä, jotka vielä luottavai yksilölliseen menestykseen ja rikastumismahdollisuuteen, ja niinkuin tiedetään, on juuri Amerikassa suuria laumoja tällaisia yksilöllisesti ajattelevia työläisiä. Sentähden tämä maa onkin osakepetkuttajien luvattu maa. Eräät viimeaikaiset öljylöydöt, joissa joku yksityinen maanomistaja on sattunut rikastumaan maallaan löydetyn öljysuonen takia, ovat antaneet uutta vauhtia osakepetkutukselle.

Arvottomien osakkeiden kaupustelijat lupaavat tavallisesti satumaisia tuloksia pikkusijotuksista. Heillä on lukuisasti kaikenlaisia todistuksia ja näytteitä sen ja sen yksilön hyvästä onnesta. Työnalla olevat omaisuudet sisältävät tavallisesti harvinaisia rikkauksia, kunhan vaan saataisiin pääomaa kokoon, millä tuottaa rikkaudet päivän valoon. Jos omaisuudet todella olisivat niin lupaavia kuin osakehuijarit kuvailevat, ei silloin olisi mitään vaikeuksia pääoman hankinnalle. Suuret korporatsionit eivät jätä mitään keinoja käyttämättä näiden rikkauksien valtaamiseksi ja köyhät alkuperäiset sijottajat saavat nuolla näppiään ja jäädä ihmettelemään tämän mailman kieroutta.

Usein osakepetlarit mielihalusta vaihtavat osakkeita Yhdysvaltain bondeihin ja sotasäästömerkkeihin. Jos osakkeet todella ovat arvokkaita, niin minkätähden niitä niin halusta vaihdetaan libertybondeihin ja sotasäästömerkkeihin?

Osakekeinottelijat julkaisevat myös "arvokkaita" finanssilehtiä, joihin hankitaan paikkakunnan henkilöiden nimiä, muka todistukseksi puumattujen yritysten luotettavaisuudesta. Monet tämmöiset finanssilehdet ovat vain välineitä rahojen hankkimiseksi kyseenalaisin keinoin. Kymmenenkin dollaria, taikka dollarikin, annettuna kyseenalaisiin osakkeisiin, on rahan viskaamista järveen. Varokaa osakehuijareita!

HAITIN KURISTAMINEN

Kaikki se melu mikä nostettiin niiden Haitin saarella harjotettujen m i e l i valtaisuuksien johdosta, joista Amerikan miehitysjoukkoja syytettiin, on vain johtanut siihen, että Haitin saaren väestö on alistettu entistä ankarampaan puserrukseen. Kertomukset Haitin saarella harjotetuista julmuuksista maan väestöä kohtaan, saavuttivat sellaisen laajuuden, että entinen Wilsonin hallitus oli pakotettu toimeenpanemaan kuulustelun. Presidentti Harding otti Haitin asian vaaliohjelmaansa, soimaten edellistä hallintoa ja vaatien oikeutta haitilaisille. Kuten tavallista tämmöisissä tapauksissa toimeenpantu tutkimus johti vain Amerikan miehitysjoukkojen valkaisuun, joskin viisi vuotta vallinnut sotatila ja sensuuri tilapäisesti poistettiin.

Tapausten kulku toteaa kuitenkin, että nykyinen hallinto seuraa edellisen hallituksen viitottamaa tietä täydellisesti. Sotatila on jälleen julistettu saarelle. Laivastodepartmentti on antanut sanomalehdistölle pitkähkön lausunnon sotatilaan julistamisen puolustukseksi, mutta mikäli "Nation" tietää kertoa, ei lausunnossa mainita ollenkaan sitä seikkaa, että saaren käskynhaltija, eversti Russel, on suusanallisesti kieltänyt Haitin sanomalehtiä julkaisemasta Haitin isänmaallisen liiton historiikkia viime vuosien tapahtumista. Sensuuri ei rajotu ainoastaan tähän, vaan onpa kielletty kaikki lainailukin Yhdysvaltain sanomalehdistä, milloin nämä lainailut koskettelevat Haitin tapahtumia. Imperialismille ominaisella ulkokultaisuudella selitetään puolustukseksi, että uudet toimenpiteet Haitilla tarkottavat vain "solvaavien kirjotusten" rajottamista ja vaikuttavat vain 'muutamiin agitaattoreihin.' Sensuuria käytetään muka vain kirjotuksiin nähden, jotka saattavat "Amerikan joukot Haitilla huonoon valoon." Toisin sanoen haitilaisilla ei ole oikeutta edes julkisuudessa arvostella vieraiden joukkojen käytöstä.

Nämä toimenpiteet eivät luonnollisestikaan ole pakkokeinoja, sillä meille vakuutetaan, että maan presidentti, joku Dartiguenave, on hyväksynyt toimenpiteet. Sievää silmänlumetta niille, jotka eivät tiedä että sanottu henkilö on miehitysjoukkojen vasten Haitin kansan tahtoa asettama imperialistien virkavälikappale. Tämmöinen on imperialismin politiikka sorrettuihin kansoihin nähden ja se on samanlaista kaikkialla, minne imperialismi tunkeutuu.

— "Pelkään yhden kirjan ihmisiä", sanoi Tuomas Aqvinolainen. Hän tarkoitti niitä, joiden voima on keskitetty yhteen kiinteään iskuun. Eräs bolshevikien vastustaja on sanonut, että näiden voima keskittyi jo vuosia ennen vallankumousta yhteen lehteen, "Pravdaan". Ja se voima oli suuri.

Eräs Leninin arvostelija heittää häntä vastaan arvostelun, että hän on "kompliseerattu primitiivinen", s. o. monimutkainen yksinkertainen. Vaikka tarkotettuna herjaukseksi, on se itse asiassa kiitos. Monimutkainen merkitsee sitä, että näkee maailman sen kaikessa moninaisuudessa. Mutta silti löytää aina yksinkertaisen, s. o. kaikille proletaareille selvän taistelutunnuksen.

JUTUN JATKOA

Bolshevikit tietenkin syyllisiä

Valtaherroilla on taasen uusi trupelli, jonka selostamiseen on tuhrittu paljon aikaa. Lopputuloksesta ei saattanut olla mitään epäilystä, sillä mistäs muualta kuin Venäjältä kaikki trupellit mailmassa nyt tulevat. Trupelliin on tultu siinä, että laivoja on arveluttavan paljon kadonnut viimeisen puolen vuoden kuluessa Atlannilla, Virginian ja Carolinan rannikolla niitä on kaikkiaan joutunut tietämättömiin parisenkymmentä, jos summittaisiin tietoihin on luottamista.

Hoover ja hänen koneistonsa on ollut ankarassa touhussa. Salaperäisyyttä on verhottu toimien ympärille mahdollisimman paljon ja jännitykseen on odotettu näitten "tutkimuksien" tuloksia. Tällä välin on uusia laivojen katoamisia ilmotettu, joista jännitys on kohonnut korkeimmilleen

Mutta jo selkiää asia täydessä alastomuudessaan. Hoover on saanut tietoonsa, että Saksassa, Cuxhavenin edustalla ovat bolshevistiset laivamiehet sulkeneet kapteenin ja päällystön eräässä kalastuskuunarissa hyttiin ja ohjailleet aluksen Muurmannin rannikolle, missä se luovutettiin bolshevikien virkailijoille. Julkaistussa raportissa ihan varmuudella tiedetään kertoa, että kaappaus toimitettiin bolshevikihallituksen määräyksestä ja sen agenttien toimesta, mainitaanpa vielä kaappauksen tekijän nimikin, niin saksalaiselta kuin se kalskahtaakin.

Syystä taikka toisesta kaappauksen tekijä palaa takaisin Saksaan (ennenkuin mitään virallista tietoa aluksen kohtalosta saapuu) joutuu tuomittavaksi rikoksesta (josta virallisesti ei tiedetä mitään) ja saa 5 vuotta kuritushuonetta laivalla kapinoimisesta ja laivan anastamisesta.

Sitten ajan oloon, tietää raportti edelleen kertoa, kyllästyy kaappauksen tehnyt laivamiehistö, joka edelleen hoitelee alusta, vaikkakin nyt bolshevistisen päällystön komennossa, oloihinsa Muurmannissa ja myös kun bolshevikien pullikoimiseen. Saa salakavalasti luvan joiksikin päiviksi pistäytyä merelle kalastamaan, käyttää tilaisuutta hyväkseen bolshevikien virkailijoitten vangitsemiseen ja hyttiin telkemiseen, ajaa karahuttaa takaisin Itämerelle ja purjehtii täyttä päätä Cuxhaveniin. Paikalle saapuvat virkailijat toimeenpanevat vangitsemiset ja ankara oikeus alkaa toimia. — Laivojen katoamisteoria selviää koko sivistyneelle maailmalle!

Kaikki kerrotaan "raportissa" erinomaisella tarkkuudella. Siten on päästy Amerikankin laivojen katoamisen teorian avaimeen käsiksi. — "Virginian ja Carolinan edustalla kadonneet alukset on kapinallinen, bolshevistinen miehistö kaapannut ja kuljettanut bolshevikien satamiin."

Joissakin tapauksissa myönnetään merenpohjaan menokin mahdolliseksi, mutta enemmistö katoamisista ehdottomasti vyörytetään pahojen bolshevikien niskoille, joitten sormien jäljet kohdakkoin alkavat näkyä kaikkialla maailmassa, missä ikinä jotakin pahaa tapahtuu. — Kiristellään hampaita ja puidaan nyrkkiä!

Joinakin aikoina, tietää historia kertoa, syytettiin kaikesta pahasta noitia, joita poltettiin siinä vakaassa uskossa, että pahan juuret maailmasta siten kitkettiin pois. Tällä kertaa edustavat bolshevikit kaikkea maailmassa esiintyvää pahaa, joten niitten toimintaa vastaan on kohotettava ankara krosessi ja niitä vastaan on julistettava pyhä sota. Muuten maailma olisikin niin eheä, hyvä, sopusuhtainen ja siinä eläminen sileätä ja herttaista — kunhan vain ei noita bolshevikipaholaisia olisi kaikkialla tätä maailmankinkaikkeuden suloista harmoniaa pilaamassa. — niin että vastuksensa on kullakin aikakaudella! — Justus.

Kun sosialisti saapuu Amerikasta Suomeen

Ylläolevalla otsikolla kertoo Suomen Työmies seuraavan jutun, joka todistaa tämän maan ja Suomen noskien yhteistyöstä silloin kun vasemmistolainen sosialisti matkustaa tästä maasta Suomeen:

Viime lauantaina (4 p. kesäk.) pistäytyi toimituksessamme eräs Amerikasta äsken tullut toveri ja kertoi, minkälaisen vastaanoton isänmaa oli hänelle Turussa valmistanut.

Hän kertoi olleensa Raivaajan yhtiökokouksessa Amerikassa, edustaen siellä luokkataistelun kannalla olevaa sosialistista työväenliikettä ja joutunut sosialidemokraattien vainon alaiseksi. Tämä viha kiihtyi vielä siitä, kun toverimme sanoi Raivaajan yhtiöön sijoittamansa varat irti. Kun yhtiö ei niitä suosiolla luovuttanut, täytyi hänen turvautua lakimieheen, jonka avulla saikin varansa pois. Kostoksi tästä ryhtyivät sosialidemokraatit katalaan toimenpiteeseen ja antoivat hänet viranomaisille ilmi "vaarallisena kapinallisena". Tähän ryhtyivät sosialidemokraatit toivossa, että toverimme joutuisi valtiollisen poliisin silmälläpidon alaiseksi ja ettei hän saisi Suomen konsulivirastosta passia matkustaakseen Suomeen Tämä juoni ei kuitenkaan onnistunut, vaan annettiin toverillemme passi, joten hän pääsi matkustamaan.

Konsulivirastossa laitettiin kuitenkin passiin joitakin salamerkintöjä, jotta toverimme heti Suomeen tultuaan joutuisi ohranan silmälläpidon alaiseksi. Niin tapahtuikin, ja siis sosialidemokraatit saavuttivat tarkotuksensa. Kun nim. toverimme viime maanantaina klo 2 tienoissa saapui Astrealla Turkuun ja vei matkatavaransa tullattavaksi, oli siellä vastassa useita ohranan agentteja jotka toimittivat matkatavaroiden perinpohjaisen tarkastuksen ja ottivat haltuunsa useita täysin luvallisia kirjoja, niiden joukossa useita luentoja osuustoiminnasta. Lopuksi ottivat ohranan agentit toverimme mukaansa ja veivät hänet putkaan, jossa pitivät häntä 4 vuorokautta.

Vankeusajalla toimitettiin ohranassa jonkinlaisia kuulusteluja, joissa tahdottiin tietää, mitä toverimme oli Amerikassa toiminut, mihin puolueeseen kuulunut, mitä varten tullut Suomeen, keitä ovat Amerikan sosialistisen puolueen johtajat, aikoivatko nämä pian tulla Suomeen jne.

Kun toverimme viimein laskettiin vapaaksi, varoitti ohrana häntä siitä, että hän ei saa kuulua sosialistiseen puolueeseen ja ilmoitettiin, että jos hän siihen liittyy, voi siitä olla "pahempiakin seurauksia". Vielä lupasivat he ilmoittaa toverimme kotipitäjän nimismiehelle, että tämä pitäisi häntä silmällä, jotta näitä määräyksiä noudatettaisiin.

Kyllä kotoiset sosialidemokraatit saavat iloita Amerikassa olevista hengenheimolaisistaan, sillä nämä ovat uskollisesti noudattaneet täkäläisten antamaa esimerkkiä ilmiantohommassa ohranalle.

S. S. JÄRJESTÖ

PÖYTÄKIRJA

Ore.—Wash. aluekomitean kokouksesta kesäk. 5 p. 1921.

Kokouksessa olivat läsnä toverit Reino Korhonen, Daavid Laine, John Lundström, Kalle Markkula, Portlandista; E. Huttunen, Woodlandista ja A. N. Koskela Astoriasta. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin K. Markkula ja A. N. Koskela.

Hyväksyttiinkirjurin toiminta järjestön orkaniseeraajan, Lauri Brusilan matkan järjestämisen suhteen.

Päätettiin velvoittaa osastoja toimimaan yhden kenttäjuhlan tai iltaman alueen kassan rahastamiseksi kesäkuukausien aikana, joihin tilaisuuksiin lähetetään aluetoimikunnan puolesta puhujia ja muutonkin avustetaan mikäli se on mahdollista.

Päätettiin pyytää S. S. Järjestön keskusvirastosta osastojen mallisääntöjä, että voimme lähettää niitä osastoille vaadittaessa.

Alueemme kiertävästä kirjastosta päätettiin pitää parempi huoli kun tähän asti. Kirjuri velvotettiin ottamaan selvää missä on ne nidokset, jotka ovat poissa kirjastomme luettelosta.

Päätettiin avustaa Quincyn, Mt. Solon, Winlockin, Kalaman ja Woodlandin yhteisiä kesäjuhlia 23 ja 24 päivnä heinä. Juhlatuloista saavat sopia keskenään. Kirjuri velvoitettiin ilmottamaan päätöksestä mainituille osastoille.

Marshfieldin osastolle päätettiin vastata kyselyn johdosta, josko tarvitsevat erikoistu klubia turvatakseen omaisuuttaan, että on parempi perustaa jonkunlainen klubi, jonka nimelle asettaa kiinteän omaisuuden.

Tupa-agitaattori K. Tuominen päätettiin pyytää kirjoittamaan matkakatsauksen jokaiselta paikkakunnalta missä hän on käynyt kiertomatkallaan.

Kalaman osasto antaa täyden tunnustuksen alueen tupa-agitaattori K. Tuomiselle, ei ainoastaan tupa-agitaattorina, vaan myöskin yhtenä selväpiirteisempänä kansantajuisena puhujana.

Hyväksyttiin South Prairien ja Tacoman toverien ja kirjurin välinen kirjeenvaihto.

Yrjö Tuukkanen, sihteeri.

Hyväksyn yllä olevan pöytäkirjan kokouksen päätösten mukaisena.

A. N. Koskela.

Portland, Ore.

Ensi torstaina t. k. 30 p. on osaston puolivuosikokous. Paljon tärkeitä asioita tulee esille. Kaikki jäseniksi aikovat kuin myöskin vanhat jäsenet, pitäkääpä velvollisuutenanne saapua kokoukseen. Muuten emme voi edistyä kuin ripeän toiminnan avulla. Kaikkien, jotka tuntevat toiminnan välttämättömyyden on ehdottomasti saavuttava puolivuosikokoukseen. Ei voida valita virkailijaksi ketään, ellei hän ole persoonallisesti saapuvilla. Saapukaa täsmälleen kello 8 torstaina.

Hulina-iltama ensi sunnuntaina heinäk. 3 p. osaston talolla Sisäänpääsy 25 senttiä. Alkaa kello 8:30 illalla. Jokos arvaatte mitä tuo hulina on? Se on näytelmäseura, joka toimeenpanee vaudevilleiltaman asianmukaisella ohjelmalla. Takaan että hauskaa tulee olemaan enemmän kuin 25 sen tin edestä. Saapukaa nauttimaan Toista kertaa tätä ei enään puhvata. Haalilla tavataan.

Näytelmäseura harjoittelee kappaletta "Baldeviinin häät", huvinäytelmä. Sitä kehuvat hauskaksi ja kaikin puolin katsomisen arvoiseksi kappaleeksi. Mennään siis suurin joukoin katsomaan sitä 10 p. heinäk. Sisäänpääsy maksu on niin halpa, että sitä tuskin kehtaa sanoa — 35 senttiä vain. Alkaa kello 8 illalla.

"Hallin Jannea" ei voitu heinäk. 4 päivän kappaleeksi saada ajan lyhyyden takia. Nääs, kappaleella oli kiirettä vientiä muualle. Päätöksemme on, että jos mahdollista, näytellä se seuraavana, mahdollisesti elokuun alussa. Tästä lähemmin toiste. Mutta painakaa vaan mieleenne, että muistatte olla sankoin joukoin katsomassa silloin kun ne näytteljät siitä esiripussa olevasta oksanreijästä tirkistävät. Minä tiedän sen kokemuksesta minkä vaikutuksen se tekee jos teitä siellä katsomassa on joko vähän tai paljon. Kannattakaa omia huvittelutilaisuuksianne! Kannattakaa tovereitanne, jotka niin paljon uhraavat aikaansa ja enerkiaansa meidän kaikkien hyväksi, että kesän kuumuudesta huolimatta harjoittelevat, lukevat ja harjoittelevat kappaleita. Se on osaston etu ja meidän kaikkein etu. Meidän täytyy toimia koska nukkua emme voi, eikä nukkumalla mitään aikaan saada.

Rohse's puistoon sunnuntaina oli saapunut koko paljon työläisiä puhujaa kuulemaan. Oli hauska nähdä sitä innostusta millä seurattiin Mrs. Katie O'Hare'n kaksi tuntia kestänyttä puhetta. Hän on eloisa, vilkas hyvä puhuja. Hänen sattuvat, hyvin valitut letkauksensa tekee aina hyvän vaikutuksen ja sattuvat aina paikalleen. Paljon opettavaista hänellä oli sanottavana vankilakokemuksistaan. Täyttäkää toverit vastakin mainittu puisto silloin kun siellä on puhujia.

Heinäk. 3 p. Rohse's puistossa klo 10stä a. p. iltaan saakka on puhujia. Niistä mainittakoon: Elmer S. Smith, Centraliasta ja Clifford B. Ellis. Ottakaa Fulton kautuvaunu toisen kadun ja Morrison kulmasta, jääkää pois Nevada kadulla, niin osutte paikalle. Sisäänpääsy 25 senttiä, lapset vapaasti. Samassa puistossa on heinäk. 4 p. suuri työläisten ulkoilmajuhla. Floyd Ramps puhuu. Ohjelma alkaa 1:30 iltapäivällä. Sisäänpääsy 25 senttiä, lapset vapaasti. Tanssitaan klo 8:sta—11:45 illalla. Tanssilattialle pääsevät 50 sentillä miehet ja 35 sentillä naiset. Oppikaa, huvitelkaa ja nauttikaa. — Kössi.

Seattle, Wash.

Järjestön riennot. Viime sunnuntaina perheiltalsu onnistui hyvin. Ohjelmassa oli vakavampaa, että hauskempaa sekä hilpeä ja toverillinen tunnelma vallitsi.

Tulevista tilaisuuksista on jo kyllä mainittu, mutta niistä kyllä kannattaa sanoa vieläkin, että kaikki tietävät saapua niistä nauttimaan.

Kolmannen päivän, s. o. ensi sunnuntai-iltana, esitetään koko illan kappale "Pappi pulassa". Neljännen päivän iltana "Espanjan kärpänen" Molemmat kappaleita, jotka heittävät elämän harmaaseen arkipäiväisyyteen eikä aivan vähääkään, ilon ja hauskuuden "extrakteä". Niitä molempia riennetään siis katsomaan.

Torstaina heinäk 7 päivän iltana on osaston kokous. Erittäin tärkeitä asioita, joten jäsenistön täytyy tähän kokoukseen saapua runsaslukuisena.

Ja sitten! Niin, sitte lauantaina ja sunnuntaina heinäk. 9 ja 10 päivinä vietetään Pearsonissa vuotuiset sen perukan juhlat. Pearsonin juhlat ovat aina muodostuneet virkistäviksi tilaisuuksiksi, niin paikkakuntalaisille kuin ulkolaisillekin, eikä ole epäilystäkään etteivätkö tulevat juhlat olisi sitä myöskin.

Ohjelmaa tulee monipuolista molemmiksi päiviksi. Launtai-iltana, jolloin juhlat aletaan, esittää m. m. Seattlen osaston näytelmäseura viehkeän kappaleen "Huhtikuun Manda". Sunnuntaina on sitte kenttäjuhla hauskuuksineen. Juhlapaikka on kaikille tuttu, Scandiassa, "Toveriseuran" talolla. Juhlan tuloilla rahastetaan alueemme valistuskassaa.

People Parkin piknekki. Työläisten puolustusliitto on hommannut kenttäjuhlan heinäk. 3 päiväksi seudun asukkaille tunnettuun People Parkkiin. Arvattavasti juhlasta tulee ohjelmansa sekä osanoton puolesta palkkatyöläisille tavattoman arvokas, joten tätä tilaisuutta ei saisi kenenkään raatajan sivuuttaa. Juhlan pääpuhujana esiintyy kansainvälistä kuuluisuutta saavuttanut Englannin työmaaneuvostojen esitaistelija, Jack Tanner, joka on nyt tässä maassa vierailemassa. Hän oli mainitun järjestön veljesedustajana hiljan päättyneessä I. W. W:n vuotuisessa konventsionissa.

Tanner on voimakkaasti taistellut mailman työläisten Punaisen Kansainvälisen järjestämiseksi ja keltaisen, kapitalistien aseena hääräilevän, Amsterdamin järjestön tuhoamiseksi, joten mies on oikeilla asioilla ja siis kuulemisen arvoinen.

Siispä kun olemme olleet ensin kuulemassa Jackiä People Parkissa, niin saavumme sitte sieltä osaston haalille katsomaan kappaleen esitystä, joka onkin ainoa suomalainen huvitilaisuus tuona iltana Seattlessa.

Venäjälle matkustaa paljon työläisiä. Viime perjantaina läksi taasen matkalle suuri joukko venäläisiä sekä suomalaisia, matkan päämääränä sosialistinen työläisten Neuvosto-Venäjä. Parhaallaan samalle matkalle varustautuu joukko lisää, johonka joukkoon taasenkin tulee useita suomalaisiakin. Matka tapahtuu Japanin kautta. Lähtijät ovat ottaneet huomioonsa ne vastukset, mitkä ovat edellisiä menöitä kohdanneet matkalla ja varustauvat niiden varalle. Jokainen esim. varustaa itseleen Japanissa tarvittavan maallenousurahan, $125. Sitten he eivät enää osta pilettejään Vladivostokiin, vaan laivalinjan päätepaikkaan Japaniin, josta sitten erikseen ostavat piletin Japanin puolella olevaan Suraka'an, mennen siitä Harbiniin, Mandshuriaan ja siten edelleen sieltä Neuvosto-Venäjän siihen paikkaan, mihin he ammattinsa ja työtaitonsa perusteella lähetetään.

Lähtijät varaavat itsensä vaatteilla ja lääketarpeilla runsaasti, mutta työaseita ei useakaan näe mahdolliseksi paljoa mukaansa ottaa. Puhuteltuani muutamia näin lähteviä työläistovereita, sanoivat he olevansa tietoisia matkan vaikeuksista, sekä perille päästyä niistä puutteellisuuksista, mitkä siellä vallitsevat, mutta he sanoivat ei lähtevänsäkään "pikenkki"-matkalle vaan työhön ja taisteluun, rakentamaan yhteiskuntaa joka on kokoonpanoltaan kommunistinen.

Tunnempa usean teistä nyt lähtöä valmistavista työläistovereista. Raatajia te olette, ette mitään keinottelevia kulasheja. Ette te ole kommunisteja, mutta luokallenne rehellisiä te olette olleet. Ne sarvet ja särmät, joilla teistä joku joskus lienee yritellyt täällä raappia sitä liikettä, jota nyt sanotte menevänne ylös auttamaan, ne teistä kyllä varmaankin perille päästyänne hijoutuu pois. Jo lähtiessänne te nyt käsitätte, että eipä olisi pitänyt antaa asiattomuuksiin perustuvien rähinöiden ehkäistä mukaan tulemasta siihen työväenliikkeen haaraan, jolla työläisten valtakunnassa on todellinen arvo. Nyt tämän huomaaminen on myöhäistä, sillä todellista työväenliikettä ei vain noin käden käänteessä tulla käsittämään. Sehän vaatii tietoja liikkeen perusluonteesta ja sen täydellistä käsittämistä ja näitä ei voida suinkaan ansaita joutavalla tohinalla ja sekavien syndikalististen lehtien ja julkaisujen lukemisella. Mutta mitäpäs tuosta. Ettehän ole hihhuleita, vaan eteenpäin pyrkiviä työläisiä ja kylläpähän vielä itäinen mailman ranta neuvoo teille sitä mitä teiltä nyt vielä puuttuu. Terveeksi vaan, pojat! Jospa joskus taasen vielä rehvaamme niin sama avoin tervehdys, jolla hyvästitkin sanomme. Pitäkää mielenne vireinä. Olkaa rohkeita ja lannistumattomia vastusten kohdatessa. Älkää mitenkään tahratko mailman kunniakkaan osan, tarkoitan työväenluokan mainetta, jonka luokan poikia te kaikki olette.

Marjat jäivät korjaamatta. Mansikkain hintain pudottua alapuolelle sen mitä laatikoiden hinta ja poiminen maksaa, on Seattlen ympäristöllä jäänyt kymmeniä tuhansia laatikoita parhaimpia mansikoita mätänemään, koska niitä ei kannata viljelijäin poimittaa eikä kaupunkiin kulettaa. Sama kohtalo odottaa toisiakin marjalajeja.

Maitotalouden alalla on myöskin täydellinen paniikki. Maitoa ja voita ilmoitetaan olevan enemmän kuin puoli liikaa. Maidon hinta, joka vielä viime vuotena näillä ajoin oli $2.32—$2.36 sadalta paunalta, on nyt $1.55, mutta rasvapitoisuuden tulee nyt vielä tuohonkin hintaan olla paljon korkeamman.

Eräs tanskalaissyntyinen maitotalouden tuntija ja karjan hoitaja, jota puhuttelin, osoitti pätevästi numeroilla että hän, vaikka on hyvä karja ja hyvät laitumet, saa jokaista tuhatta maitopaunaa kohden dollarin tappiota jos laskee 12 tuntiselle miehen työpäivälle yhden dollarin palkaksi.

Yleisenä käsityksenä onkin, että olemme kauhean nälänhädän partaalla, sillä kaikkea ruokatavaraa näyttää tulevan tänä vuonna tavattoman suuret määrät. — Tietenkin tämä järjestelmä on parhain mitä kuvitella saattaa, vai?

Kirjevaihto lehdellemme. Seattlen ja ympäristön asiain selostaminen paikallisen kirjevaihdon kautta on ollut lamaannuksissa taasen jonkun aikaa. Koetetaan nyt asiat järjestää niin, että kirjotuksia Seattlesta on Toverissa ainakin yksi jos ei kahta joka viikko. — o—o.

Mayger, Ore.

Kurkkumätää riehuu paikkakunnallamme. Siihen tautiin on jo kuollut kolme henkeä, nimittäin Mr. ja Mrs. Arvid Kallungin 9 vuotias tyttö, William Matsonin 9 vuotias poika ja Mr. ja Mrs. Viuhkalan 4 vuotias poika. Toiset samaan tautiin sairastuneet on saatu toipumaan kymmenien vastaamyrkkyjen avulla. Onneksi alkaa tauti vähetä täällä. Paikkakunnan lääkärillä onkin ollut kiire.

Kalansaalis on ollut huonoa, mutta viime viikolla alkoivat bluebackit nousta tänne.

Sateet ovat tehneet paljon kiusaa heinänteolle.

Mr. ja Mrs. E. W. Embusk ovat olleet täällä vierailemassa. He asuvat Pendletonissa, ollen rikkaita nisunviljelijöitä. — E. Hendrickson.